

- 2) W sytuacji gdy organ podatkowy, w oparciu o okoliczności opisane w pytaniu pierwszym, stwierdzi, że mimo iż transakcja miała miejsce, treść faktury jest nieprawdopodobna, ponieważ transakcja nie została przeprowadzona między stronami widniejącymi w fakturze, czy można wymagać, żeby organ podatkowy, na którym co do zasady spoczywa ciężar dowodu, ustalał również, kto w takim przypadku wykonał czynność prawną i kto wystawił fakturę, czy też organ podatkowy może odmówić prawa do odliczenia, z którego zamierza skorzystać podatnik bez rozstrzygającego dowodu w przedmiocie wymienionych faktów, bez danych lub okoliczności wskazujących nazwę osoby trzeciej lub jej rolę, a jedynie na podstawie tego, co stwierdził w tej kwestii sam organ podatkowy?
- 3) Czy przepisy dyrektywy 2006/112 dotyczące odliczenia podatku VAT należy interpretować w ten sposób, że organ podatkowy, nawet jeżeli nie kwestionuje wykonania transakcji wskazanej w fakturze, która formalnie spełnia wymogi ustawowe, może odmówić skorzystania z prawa do odliczenia podatku VAT bez zbadania należytej staranności – w praktyce opierając się na odpowiedzialności obiektywnej – z tego powodu, że skoro transakcja nie została zrealizowana między stronami widniejącymi w fakturze, nieprawdopodobny charakter treści faktury wyklucza z definicji badanie należytej staranności, czy też w takiej sytuacji organ podatkowy, który odmawia prawa do skorzystania z odliczenia, jest również zobowiązany do wykazania, że podatnik, który zamierza skorzystać z prawa do odliczenia, wiedział o bezprawnym zachowaniu – ewentualnie mającym na celu uniknięcie podatku – przedsiębiorstwa, z którym łączył go stosunek umowny, lub nawet uczestniczył w takim bezprawnym zachowaniu?
- 4) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie poprzedzające, czy jest zgodna z przepisami dyrektywy 2006/112 dotyczącymi odliczenia podatku VAT oraz z zasadami neutralności podatkowej, pewności prawa i proporcjonalności, potwierdzonymi przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wykładnia, zgodnie z którą należyta staranność odbiorcy faktury może być przedmiotem badania jedynie wówczas, gdy można wykazać, że między stronami miało miejsce świadczenie usługi, to jest wówczas, gdy transakcja została przeprowadzona między stronami w sposób określony w fakturze, a istnieją jedynie innego rodzaju błędy, na przykład uchybienia formalne, w szczególności biorąc pod uwagę, że krajowe prawo podatkowe zawiera przepisy dotyczące faktur zawierających uchybienia formalne i faktur wystawionych mimo braku transakcji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 20 sierpnia 2015 r. – Regione autonoma della Sardegna/Comune di Portoscuso**

(Sprawa C-449/15)

(2015/C 381/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Regione autonoma della Sardegna

Strona pozwana: Comune di Portoscuso

Pytanie prejudycjalne

Czy zasady swobody przedsiębiorczości, niedyskryminacji i ochrony konkurencji ustanowione w art. 49, 56 i 106 TFUE, jak też zawarta w nich zasada słuszności sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu, które w wyniku następujących po sobie działań legislacyjnych przewiduje powtarzające się przedłużenie terminu wygaśnięcia koncesji na państwowe mienie morskie, jeziorne i rzeczne o znaczeniu gospodarczym, których ważność została przedłużona ustawą o co najmniej jedenaście lat, przez co ten sam koncesjonariusz zachowuje wyłączne prawo gospodarczego wykorzystywania danego mienia, pomimo wygaśnięcia koncesji przyznanej uprzednio temu koncesjonariuszowi, a w konsekwencji dochodzi do wykluczenia innych podmiotów gospodarczych zainteresowanych możliwością przyznania mienia w drodze postępowania o udzielenie zamówienia publicznego?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 24 sierpnia 2015 r. – Autorità Garante della Concorrenza e del mercato/Italsempione –
Spedizioni Internazionali SpA**

(Sprawa C-450/15)

(2015/C 381/20)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autorità Garante della Concorrenza e del mercato

Strona pozwana: Italsempione – Spedizioni Internazionali SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy zasada proporcjonalności, która zgodnie z art. 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej reguluje procedurę wymierzania sankcji, stoi na przeszkodzie interpretacji art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003⁽¹⁾ utrwalonej przez Komisję Europejską w Wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien (2006/C 201/02), a także odpowiedniej praktyce krajowej, zgodnie z którą sankcja nakładana na przedsiębiorstwa, które naruszyły zakaz porozumień ograniczających konkurencję jest obliczana przy zastosowaniu okoliczności do kwoty podstawowej wynikającej z uwzględnienia różnych czynników, które należy wziąć pod uwagę na podstawie prawa Unii Europejskiej, a w każdym wypadku przed obniżeniem do 10 % obrotu, co wiąże się z ryzykiem, że zastosowanie okoliczności łagodzących do kwoty podstawowej może nie mieć wpływu na indywidualizację sankcji, której okoliczności są określane w wyniku dostosowania odpowiedniej kwoty z uwagi na cechy konkretnej sprawy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).